

- 5) odpadki poubojowe,
- 6) kości,
- 7) szmaty i inne odpadki włókiennicze z wyjątkiem resztek tkanin (metrażowych i kilogramowych) powstających w przemyśle odzieżowym —

— jednostkom prowadzącym skup odpadków, których wykaz ustali Minister Przemysłu Drobego i Rzemiosła w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami i ogłosi w Monitorze Polskim.

2. Państwowe jednostki organizacyjne i spółdzielnie, w których powstają odpadki wymienione w ust. 1 w większych ilościach, obowiązane są zawrzeć z właściwymi jednostkami prowadzącymi skup tych odpadków długoterminowe umowy dostawy. Do umów tych stosuje się odpowiednio postanowienia zawarte w ogólnych warunkach dostawy w obrocie krajowym, stanowiących załącznik nr 2 do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 15 października 1956 r. w sprawie przydziałów, rozdzielników, uzgodnień dostaw i ogólnych warunków dostawy (Monitor Polski Nr 89, poz. 1016).

§ 2. 1. Państwowe jednostki organizacyjne i spółdzielnie powinny oferować odpadki inne niż wymienione w § 1, ust. 1 do skupu jednostkom organizacyjnym prowadzącym skup odpadków. Obowiązek zaferowania jednostce skupu nie dotyczy drobnych ilości tych odpadków.

2. Drobne ilości odpadków innych niż wymienione w § 1 mogą być sprzedawane na cele produkcyjne dowolnym państwowym jednostkom organizacyjnym, spółdzielniom, rzemieślnikom i innym drobnym wytwórcom.

3. Przepis ust. 2 stosuje się również w przypadkach, gdy jednostka skupu odpadków (ust. 5) odmówi skupu lub nie zawiadomi o przyjęciu oferty sprzedaży zaferowanych odpadków w ciągu 14 dni od daty wysłania oferty, albo jeżeli na terenie województwa, na którym ma siedzibę jednostka organizacyjna posiadająca odpadki, nie jest prowadzony skup tych odpadków.

4. Decyzja co do sprzedaży odpadków spółdzielniom, rzemieślnikom i innym drobnym wytwórcom oraz co do ceny powinna być komisyjnie ustalona.

5. Minister Przemysłu Drobego i Rzemiosła ustali w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami wykaz jednostek prowadzących skup odpadków innych niż wymienione w § 1 i ogłosi ten wykaz w Monitorze Polskim.

§ 3. 1. Jako odpadki mogą być również sprzedawane materiały i wyroby gotowe nie nadające się do wykorzystania przez posiadacza wskutek zużycia, zniszczenia, uszkodzenia lub wady.

2. Zakwalifikowanie do sprzedaży jako odpadków — materiałów i wyrobów gotowych następuje komisyjnie.

§ 4. Odpadki oraz przedmioty określone w § 3, na które nie można znaleźć nabywcy i których zużycie w okresie późniejszym nie jest przewidywane (odpadki bezużyteczne), mogą ulec zniszczeniu lub usunięciu z terenu danej jednostki. Podejmowanie decyzji o zniszczeniu (usunięciu) odpadków następuje komisyjnie.

§ 5. Państwowe jednostki organizacyjne i spółdzielnie, w których w chwili wejścia w życie zarządzenia powstają odpadki wymienione w § 1 ust. 1 w większych ilościach, powinny zawrzeć umowy, o których mowa w § 1 ust. 2, w ciągu dwóch miesięcy od dnia wejścia w życie zarządzenia.

§ 6. Z dniem wejścia w życie zarządzenia tracą moc przepisy w sprawie gospodarowania odpadkami (surowcami wtórnymi) wydane na podstawie:

- 1) dekretu z dnia 23 stycznia 1947 r. o obrocie i gospodarowaniu odpadkami użytkowymi (Dz. U. Nr 27, poz. 105),
- 2) dekretu z dnia 28 lipca 1948 r. o obrocie i gospodarowaniu materiałami pochodzącymi z rozbiórki budynków (Dz. U. Nr 36, poz. 247),
- 3) dekretu z dnia 5 sierpnia 1949 r. o reglamentacji niektórych surowców, półfabrykatów i wyrobów gotowych (Dz. U. z 1949 r. Nr 46, poz. 341 i z 1950 r. Nr 49, poz. 447),
- 4) dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301).

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania
Gospodarczego: w z. *L. Kasman*

1236

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 31 grudnia 1956 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 25 maja 1956 r. w sprawie przekazania Prezesowi Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego i Prezesowi Głównego Urzędu Miar uprawnień do ustalania cen zbytu na artykuły zaopatrzeniowe i inwestycyjne produkowane przez jednostki im podległe.

Na podstawie § 1 ust. 2 i 3 uchwały nr 406 Rady Ministrów z dnia 3 czerwca 1953 r. w sprawie właściwości organów do ustalania niektórych cen, opłat i stawek taryfowych oraz w sprawie zasad i trybu składania wniosków o ustalenie cen, opłat i stawek taryfowych oraz określenie wytycznych do ich ustalenia (Monitor Polski z 1953 r. Nr A-57, poz. 722, Nr A-96, poz. 1336, Nr A-115, poz. 1495, z 1954 r. Nr A-50, poz. 683 i z 1955 r. Nr 65, poz. 850, Nr 120, poz. 1582 i Nr 123, poz. 1601) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 25 maja 1956 r.

w sprawie przekazania Prezesowi Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego i Prezesowi Głównego Urzędu Miar uprawnień do ustalania cen zbytu na artykuły zaopatrzeniowe i inwestycyjne produkowane przez jednostki im podległe (Monitor Polski Nr 46, poz. 544) wprowadza się następującą zmianę:

w § 4 pkt 2 kwotę 2.000 zł zastępuje się kwotą 20.000 zł.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania
Gospodarczego: w z. *L. Kasman*